Legea pentru înfiinţarea judecătoriei de contravenţiuni flagrante in municipiul Bucureşti

M. S. Regele a semnat Marţi următorul decret-lege pentru înfiinţarea judecătoriei de contravenţiuni flagrante în municipiul Bucureşti, întocmit de d. V. Tamandi, ministrul justiţiei.

TITLUL I
DISPOZITIUNI GENERALE

Art. 1. — **Se înfiinţează o judecătorie de pace denumită judecătorie contravenţională, cu competinţă specială pentru judecarea contravenţiunilor flagrante.**

Art. 2. — **Sediul acestei judecătorii va fi în palatul prefecturii poliţiei Capitalei, care va procura localul şi întreţinerea lui, mobilierul, încălzitul şi luminatul.**

Art. 3. — **Personalul judecătoriei va fi compus din numărul de magistraţi şi funcţionari găsit necesar, numiţi în condiţiunile legei pentru organizarea judecătorească şi prevăzut în bugetul ministerului justiţiei.**

Unul din judecători va fi delegat de ministerul justiţiei, judecător şef.

Art. 4. — **Judecata se va face la reşedinţa judecătoriei, în toate zilele de lucru, Duminica şi sărbători legale, cu începere de la ora 8 dim. până la ora 24 noaptea.**

TITLUL II
COMPETINŢA

Art. 5. — **Judecătoria contravenţională judecă toate contravenţiunile din codul penal, legile speciale, regulamentele şi ordonanţele administrative şi poliţieneşti, date în competinţa judecătoriilor de pace, ori de câte ori contravenţiunea este flagrantă.**

Judecătoria judecă în primă sau ultimă instanţă potrivit art. 14 din procedura penală Carol al II-lea.

Dispoziţiunile art. 341—344 inclusiv pr. pen. se aplică şi de această instanţă.

Art. 6. — **Competinţa judecătoriei se întinde la toate contravenţiunile flagrante comise pe teritoriul admnistrativ al municipiului Bucureşti.**

TITLUL III
PROCEDURA

Art. 7. — **Pentru judecarea contravenţiunilor flagrante, judecătoria contravenţională este învestită prin procesul verbal sau raportul oral făcut direct înaintea instanţei de ofiţerii poliţiei judiciare sau agenţii prefecturii poliţiei Capitalei, contravenientul fiind adus de îndată în faţa judecătoriei.**

Art. 8. — **Judecătorul, imediat ce i se aduce contravenientul, îi stabileşte în prim rând identitatea.**

In urmă se dă citire procesului verbal sau se ascultă raportul agentului constatator, alte probe dacă vor fi şi apărarea contravenientului.

Martorii de fapt aduşi odată cu contravenientul sunt audiaţi sub prestare de jurământ potrivit art. 153 pr. pen.

Art. 9. — **Dacă contravenientul voeşte a i se administra probe în apărare care ar împiedica soluţionarea deindată a cauzei, judecătorul va da un termen de 24 ore, când, sub sancţiunea decăderei, învinuitul, fără citare, se va prezenta aducând probele sau martorii invocaţi şi admişi de judecată.**

Art. 10. — **Termenul de apel şi de recurs este de trei zile dela pronunţarea cărţei de judecată. Apelul sau recursul se declară la grefa judecătoriei.**

Aceste căi de atac nu vor fi primite dacă contravenientul, odată cu declararea căii de atac nu consemnează în caz de pedeapsă pecuniară amenda la care a fost condamnat, iar în caz de pedeapsă cu închisoare poliţienească, o cauţiune în numerar apreciată de judecător. Amenda şi cauţiunea se vor depune la casieria prefecturii municipiului Bucureşti, contravenientul primind dintr'un registru cu matcă o recipisă pe care o va ataşa la cererea pentru introducerea căii de atac.

In caz de reformarea cărţii de judecată, şi achitarea contravenientului, instanţa va dispune ca amenda sau cauţiunea să se restitue imediat celui ce a depus-o. Când însă hotărârea condamnatoare a rămas definitivă, amenda se va face venit conform art. 12 din prezenta lege, iar cauţiunea se va elibera numai după executarea pedepsei.

Art. 11. — **Cartea de judecată va trebui pronunţată îndată după închiderea desbaterei, iar motivarea va trebui făcută în cel mult trei zile dela pronunţare.**

In termen de 24 ore cel mai târziu după redactarea cărţii de judecată, apelul sau recursul va fi înaintat cu dosarul, tribunalului care îl va judeca cu precădere

Art. 12. — **Amenzile se pronunţă în folosul fondului prevăzut de decretul lege din 3 Mai 1938 privitor la crearea unui fond special pentru construiri şi achiziţionări de localuri necesare ministerului de interne şi serviciilor sale, cu modificările aduse prin decretul lege din 8 Iulie 1938.**

Inchisoarea poliţienească se execută în arestul poliţiei municipiului Bucureşti.

Art. 13. — **Ministerul justiţiei poate fi autorizat prin Inalt decret regal să înfiinţeze, la necesitate, asemeni judecătorii şi în alte municipii.**

Expunerea de motive

Legea este însoţită de următoarea expunere de motive:

Aglomerarea proceselor la judecătoriile de pace din cuprinsul municipiului Bucureşti face ca în materie penală sancţiunile să întârzie de multe ori.

O degrevare şi în acelaş timp accelerarea judecăţei în materie contravenţională, unde numărul acelora care nesocotesc regulamentele şi ordonanţele administrative cresc, datorită represiunii care până la soluţionarea definitivă şi executare vine după prea mult timp, se impunea, şi proectul de faţă tinde să o realizeze.

In adevăr, art. 1 din proect stabileşte că toate contravenţiunile flagrante, comise pe teritoriul administrativ al municipiului Bucureşti, trec în competenţa specială a unei judecătorii contravenţionale, care va funcţiona pe lângă prefectura de poliţie a municipiului Bucureşti.

Dispoziţiunea din proect priveşte contravenţiunile date în competinţa judecătoriilor de pace prin legi, ordonanţe sau regulamente şi se referă numai la contravenţiunile flagrante, în accepţia dată acestei noţiuni de art. 218 proc. pen.

Proectul nu derogă dela dispoziţiunile procedurale de drept comun, decât acolo unde a găsit un formalism inutil, contrar unei judecăţi rapide şi unei sancţiuni prompte.

Astfel, s'a prevăzut că investirea instanţei se poate face direct şi prin raport verbal de ofiţerii sau agenţii cari au constatat contravenţia; s'a dispus, faţă de natura contravenţiei, că judecata să aibă loc de îndată, contravenientul şi martorii fiind aduşi de agenţii poliţieneşti, fără alte formalităţi procedurale; s'a scurtat la 3 zile termenul de apel şi recurs, care curge dela pronunţare şi s'a condiţionat exercitarea acestor căi de atac, de consemnarea amenzii sau depunerea unei cauţiuni lăsate la aprecierea judecătorului dela prima instanţă.

Datorită acestei legi, credem că se va asigura în capitala ţării, o mai bună rânduială administrativă şi poliţienească.

Teodor Costescu

Cetatea lui Sever e în doliu.

Unul dintre slujitorii de mare vrednicie ai frumosului port dela Dunăre va fi dus astăzi la locul de veci.

Severinenii pierd într'adevăr pe unul dintre marii lor îndrumători, energie culturală şi gospodărească în Mehedinţi, expresie luminoasă a străduinţilor Olteniei spre mai bine, pe căi de civilizaţie şi progres.

Moartea lui Teodor Costescu a fost o veste tristă nu numai pentru foştii săi şcolari, printre cari am avut norocul să mă număr şi eu, dar şi pentru toţi cei cari l-au cunoscut şi l-au preţuit pentru vrednicia sa. In împrejurările de azi, când lumea e frământată de mari îngrijorări, vestea poate să treacă nebăgată în seamă de mulţi, dar nu se poate ca ea să nu-i sgudue sufletşte pe cei cari l-au urmărit pe Teodor Costescu în toată strădania sa închinată binelui obştesc.

Fire într'adevăr dinamică, un făptuitor de mână tare, şi ca director al liceului „Traian" din T. Severin, cel dintâi liceu militarizat din ţară, şi ca prefect de Mehedinţi, apoi ca deputat şi mai târziu ca secretar general de minister, Teodor Costescu era un suflet luminos, spirit larg cuprinzător, voluntar în toată noblеţea acestui cuvânt, dar, în acelaş timp, de o modestie ce nici nu poate fi preceputâ azi.

Aşa a fost Teodor Costescu, ziditorul celui mai mare teatru din ţară, ctitor de aşezăminte spitaliceşti, creator de parcuri minunate în oraşu-i adoptiv, întemeietor al unui sat-model, Vânjuleţul, dar, mai presus de toate, gorjanul care, iubindu-şi ţara, a înţeles, când soarta l-a trimis în Mehedinţi, să facă tot ce-ar fi făcut desigur pentru Gorjul său de obârşie, sau pentru orice colţişor românesc unde ar fi fost chemat de apostolatul lui...

Teodor Costescu ţinea mult la şcolarii săi, îi dojenea adeseori, dar îi certa cu dragostea părintelui dornic de mai binele copiilor lui, îi ierta spre îndreptarea lor şi ţinea mult la principiul lui Juvenal, pe care singur l-a pus inscripţie în sala de gimnastică a liceului: „Mens sana in corpore sano".

Roadele muncii sale se văd astăzi nu numai în satul creat de el, sau în zidurile cu suflet din T. Severin, dar se văd aevea, limpezi, luminoase, în generaţiile de şcolari severineni cari au ajuns pe trepte înalte în ierarhia românească, folositori societăţii şi cu dreaptă preţuire de bine în lume.

După o strădanie atât de grea şi după ce a sângerat adeseori de mărăcinii jertfei ca să culeagă trandafirii celei mai mândre vrednicii, viaţa lui Teodor Costescu s'a stins, dar a lăsat în urmă-i o dâră de lumină pe care o vor simţi-o multă vreme cei cari l-au cunoscut mai de aproape şi, cunoscându-l, l-au preţuit şi iubit...

Dumnezeu să-l odihnească în cortul drepţilor.

LEONTIN ILIESCU

Pentru d. ministru al finanţelor

S'a luat lăudabila măsură ca, în vederea Sfintelor Paşti, să nu se facă nici-un fel de reţinere din salariile slujbaşilor publici pe luna Martie.

Dacă această măsură s'a aplicat la toate celelalte categorii de funcţionari, în învăţământul primar din jud. Dâmboviţa nu s'a ţinut seamă de hotărârea luată, la întocmirea statelor de plată. S'au făcut, deci, toate reţinerile — salariile fiind achitate înjumătăţite.

Slujbaşii faţă de care nu s'a aplicat măsura, adresează un călduros apel d-lui ministru de finanţe rugându-l ca, măcar de aceste sfinte sărbători, să nu li se facă reţinerile din salariu.

Imperativele noului buget

Expunerea temeiurilor de aşezare a noului buget, făcută de d. ministru de finanţe în şedinţa solemnă de Luni a Consiliului superior F. R. N., a pus faţă'n faţă, pe deoparte, sporul cheltuelilor cu caracter extraordinar reclamat în cursul exerciţiului bugetar 1939—1940 de imperativele apărării naţionale, iar pe de alta, contrapartida veniturilor ordinare de acoperire. Intre justificarea sporului de cheltueli şi analizarea realităţii noilor surse de venituri menite să facă faţă nevoilor imperioase ale statului, fără împunerea unor sacrificii, pe care economia naţională nu le-ar putea suporta, d. ministru Mitiţă Constantinescu, a găsit prilejul să desvoite principiile sănătoasei politici bugetare, dela care d-sa, caşi predecesorul său,—în ciuda greutăţilor şi exigenţelor clipei de faţă — nu înţelege să se abată.

Această politică se întemeiază în primul rând pe asigurarea raportului de echilibru între cheltuielile şi încasările Statului. Incheind exerciţiul 1938-1939 cu un buget cel puţin echilibrat, acelaş principiu salutar şi aceiaşi sforţare lăudabilă au fost dedicate şi lucrărilor pentru întocmirea bugetului care intră în vigoare la 1 Aprilie 1939. In ciuda sporirii valului de cheltuieli cerute de necesităţile de înarmare şi de înzestrare a ţării, pentru care mai toate statele europene au fost nevoite să apeleze la mijloace extrabugetare, iar altele chiar la expediente, menite să pue în cumpănă sănătatea creditului şi a monetei naţionale, autorul bugetului general al Statului român a căutat să se menţină cu strictete în limita resurselor bugetare a veniturilor ordinare. De aci rezultă o situaţie net privilegiată pentru noi, faţă de statele care s'au văzut nevoite nu numai să impingă efortul contributiv al ţării până la refuz, dar să angajeze şi resursele viitorului, fără ca toate aceste sforţări să le scutească de deficitul bugetar final. Incheierea echilibrată a bugetului pe 1938-39 şi sforţarea în direcţia asigurării aceluiaş echilibru pe exerciţiul 1939-40 sunt de natură, deci să prelungească şi să sporească avantagiile recoltate de pe urma bugetelor echilibrate din exerciţiile precedente.

Cumpănind deci massa cheltuelilor cu aceea a veniturilor, cifra globală a bugetului ordinar pe 1939-40 a fost fixată la 32.229 milioane lei, faţă de 30.550 mil. cât a fost pe exerc. 1938-39. Eliminând însă din creditele bugetare cheltuielile care nu vor mai apare în bugetul exerc. 1939-40, din comparaţia cifrelor celor două bugete, rezultă un plus real de cheltuieli pe seama noului buget faţă de cel precedent de 3.017 milioane lei. In repartizarea acestui spor total de cheltuieli, un procent de 68.8% (2.117 milioane) este absorbit numai de necesităţile apărării naţionale. De reţinut, că cheltuielile pur administrative nu participă la acest spor decât cu procentul minim de 0.9%, restul revenind automat datoriei publice şi necesităţilor create de diferite reorganizări efectuate în exerciţiul 1938-39.

Demn de reţinut e şi faptul că pentru satisfacerea sporului de cheltuieli de mai sus s'au putut creia venituri în sumă de 2.002 milioane lei din surse NEFISCALE — şi anume: din abrogări de scutiri, din amenajeri de impozite şi taxe existente, din spor la excedentele regiilor şi ministerelor. Incât, numai pentru restul de 1.015 milioane lei, până la împlinirea sporului de venituri corespunzător sporului de cheltuieli, s'a recurs la mărirea sarcinilor fiscale.

Dar chiar acest apel la sacrificiul contribuabilului s'a făcut în condiţiuni de echitate socială şi de exigenţe economice, menite să nu impovăreze peste puteri forţele productive ale ţării şi nici clasele cu venituri modeste.

E de reţinut întâi, că massa veniturilor suplimentare a fost repartizată asupra unui număr mult mai mare de materii impozabile, spre deosebire de incidenţele din trecut, când efortul fiscal era concentrat numai asupra câtorva materii impozabile, supra-grevate.

S'au eliminat apoi dela noui impuneri articolele de consum popular, veniturile mici, cum şi categoriile care ar fi suportat anevoe un plus de fiscalitate şi anume: clădirile, salariile, pensiile, făina, zahărul, sarea, tutunul, bumbacul uleiurile vegetale, petrolul lampant, etc

Ba în această direcţie s'a mers şi mai departe inaugurându-se un început de degrevare în folosul operaţiilor şi instituţiilor de credit, al deponenţilor, micilor negustori şi industriaşi, crescătorilor de vite, oi, porci, păsări albine, etc., degrevare menită să încurajeze formarea şi circulaţia capitalului.

In fine, cu acest prilej s'a făcut şi un serios pas înainte din punct de vedere al principiului unităţii bugetare, prin înglobarea în bugetul ordinar al Statului, a bugetelor regiilor şi instituţiilor autonome, a bugetului „fondurilor speciale", precum şi a bugetului Fondului Aerului şi Marinei, alături cu Fondul apărării naţionale.

S'a obţinut astfel putinţa unei administrări mai omogene a fondurilor publice, în cadrul normelor de supraveghere bugetară şi de răspundere gestionară.

Tot ce, omeneşte, a stat în puterile ministrului de finanţe, ca să împace imperioasele cerinţe ale clipei de faţă cu posibilităţile contributive ale ţării, a fost pus la contribuţie în alcătuirea noului buget. Rămâne ca evoluţia economiei naţionale, condiţionată de conjunctura politică şi economică a lumii întregi, să găsească climatul prielnic, care să-i asgure funcţionarea neturburată şi prosperă, principala chezăşie de realizare a calculelor şi prevederilor bugetare.

H. I.

Inaintări in corpul tehnic

In **Monitorul Oficial** de Marţi a apărut decretul regal prin care următorii ingineri inspectori generali, clasa II şi ingineri-şefi, clasa I din cadrul de activitate, ordinar şi detaşat al corpului tehnic, care întrunesc condiţiunile legii, de organizare a suszisului corp:

LA GRADUL DE INGINER INSPECTOR GENERAL CL. I

a) Cadrul ordinar

D-nii ingineri inspectori generali cl. II-a:

Buescu M. Ştefan, inspector g-ral de control, direcţiunea generală a căilor ferate române;

Păunescu C. Constantin, director, direcţiunea generală a căilor ferate române;

Oltenschi V. Ioan, inspector al Inspectoratului X drumuri, ţinutul Timiş;

Nicolae R. Ştefan, director, direcţiunea generală a drumurilor.

b) Cadrul detaşat

Demetrescu I. Ioan, director în ministerul aerului şi Marinei;

Gheorghiu A. Mircea, şef de serviciu direcţiunea hidraulică, ministerul aerului şi marinei;

LA GRADUL DE INGINER INSPECTOR GENERAL CL. II

(Urmare decretului regal cu Nr. 1057 din 10 Martie 1939)

D-nii ingineri şefi clasa I:

Cosminschi M. Mihail, inspector de control, direcţiunea generală a căilor ferate române;

Codreanu Bosie Nicolae, inspector de control direcţiunea generală a căilor ferate române;

Procopovici Traian, director liceul industrial de băeţi, Cernăuţi;

Mladenovici Cristea, inginer, în serv. central, al direcţiunii generale a drumurilor;

Mocanu S. Petre, subdirector, direcţiunea generală a porturilor şi căilor de comunicaţie pe apă, P. C. A.;

Popescu Adrian Nicolae, inspector de control, direcţiunea generală a căilor ferate române;

Răpeanu Z. Stelian, director, direcţiunea generală a Casei Autonome a Monopolurilor C. A. M.

Inaugurarea Institutului de ştiinţe morale şi politice

Cuvântarea d-lui consilier regal G. G. Mironescu, decanul facultăţii de drept.—Comunicarea d-lui prof. Dem, Negulescu

D. consilier regal G. G. Mironescu, având alături pe d. prof. Negulescu, rostindu-şi cuvântul de deschidere

O mână de cărturari au pus bazele Institutului de ştiinţe morale şi politice.

Asemenea aşezări găsesc la alte popoare, cu o tradiţie culturală străveche, o practică frecventă. Prin institute şi academii se menţine o legătură între tot ceeace nu cunoaşte fruntarii şi dispute, se contribue la înţelegerea şi răspândirea bogăţiilor ce nu aparţin numai unui individ, sau numai unui popor, se defineşte înţelesul adânc şi valoarea universală a culturii.

Institutul de ştiinţi morale şi politice, care ia fiinţă în momente grele pentru cultura şi civilizaţia modernă, poate fi considerat ca o reală contribuţie la progresul şi înălţarea morală a culturii naţionale. El îşi propune să contribue la progresul cercetărilor ştiinţifice în domeniul dreptului, a ştiinţelor sociale, financiare şi economce. Osebit de aceasta el doreşte să conlucreze la formularea principiilor ce sunt la baza vieţii noastre naţionale şi a conştiinţei juridice şi morale a lumii civilizate, precum şi a regulelor ce călăuzesc progresul economic.

Având o organizare metodică, Institutul de ştiinţe morale şi politice este compus din şease secţiuni şi anume: drept privat, drept public, drept roman şi istoria dreptului, drept internaţional şi drept comparat, ştiinţe politice, economice şi financiare şi sociologie şi filosofia dreptului.

Institutul de ştiinţe morale şi politice care urmăreşte să desfăşoare o activitate originală şi rodnică, este o dovadă în plus a spiritualităţii unui neam ce stăruie de veacuri să-şi afirme gândirea şi dinamismul creator. Pe linia acestor eforturi noua aşezare ştiinţifică poate deveni rezultatul de merit al celor ce îşi închină idealurile la acest altar de cultură naţională.

M. G. C.

*

Marţi şi-a început activitatea la Facultatea de drept din Bucureşti, Institutul de ştiinţe politice şi morale de sub preşedinţia d-lui consilier regal G. G. Mironescu, decanul facultăţii de drept. Au fost desemnaţi vice-preşedinţi ai Institutului, d-nii: C. Stoicescu, rectorul Universităţii, D. Lupu, preşedinte la Curtea de casaţie, D. Viforeanu, procuror general al Inaltei Curţi de casaţie, Dem. Negulescu şi G. Taşcă, profesori universitari; secretar general d. prof. G Strat, iar secretar adjunct d. prof. Mihai Antonescu.

In numeroasa şi selecta asistenţă am remarcat pe d-nii prof. G. G. Mironescu, consilier regal, decanul facultăţii de drept; prof. C. Stoicescu, rectorul Universităţii, I. Lugoşianu, fost ministru; C. A. Viforeanu, Dem. Negulescu, Eug. Herovanu, G. Alexianu rezident regal. Anibal Teodorescu, C. M. Sipsom, Em. Antonescu, Const. Georgescu, N. Corodeanu, G. Plastara, G. Meitani, I. N. Fiulescu, Traian Ionescu, G. Strat, Barbu Dumitrescu, Const. Rarincescu, M. Rarincescu, Gr. Dimitrescu, Mih. Antonescu, Alex. Costin, Alex. Otetelişeanu, Mircea Posa, Const. Stoeanovici, Erwin Antonescu, Virgil Veniamin, V. Voiculeţ, M. Eliescu, I. G. Solomon, D. Chiodaru, etc.

Cuvântarea d-lui consilier regal G. G. Mironescu, decanul facultăţii de drept

In cursul anului trecut un grup de colegi dela Facultatea noastră de drept au luat iniţiativa fondărei unei Academii juridice.

După discuţiuni, s'a ajuns la ideia de a se extinde scopul urmărit şi s'a proectat transformarea institutului într'o academie de ştiinţe morale şi politice

Pregătirile pentru înfiinţarea acestei academii erau gata în vara trecută.

Atunci a intervenit un decret-lege care a rezervat în mod exclusiv pentru Academia Română dreptul de a purta titlul de *Academie*. Decretul-lege 2418 din 7 Iulie 1938, publicat în „Monitorul Oficial" nr. 154 din 8 Iulie 1938.

Am fost dar nevoiţi a adopta altă denumire şi am adoptat numele de Institutul de ştiinţe morale şi politice. Sub această denumire asociaţia noastră s'a înfiinţat la 23 Noembrie 1938. Formalităţile de constituire şi autorizare de funcţionare s'au terminat luna trecută.

Astăzi avem întâia manifestare publică a acestei înalte asociaţiuni culturale.

Graţie bunăvoinţei Corpului profesoral al facultăţii de drept am stabilit sediul Institutului în acest splendid local al facultăţii de drept unde vom avea în curând o sală amenajată special pentru Institut. Aducem pentru aceasta călduroasele noastre mulţumiri colegilor noştri.

Necesitatea şi utilitatea Institutului de ştiinţe morale şi politice se pot lesne constata.

Invăţământul în universitate şi în deosebi în facultăţile de drept a dobândit o mare extindere, dar el se menţine şi credem că trebue să se menţie în cadrul clasic al aprofundării ştiinţei prin cursuri, conferinţe şi lucrări de institut cu studenţii.

O cooperare în scop ştiinţific a membrilor corpului didactic între ei, în deplină libertate, depăşeşte cadrul învăţământului universitar.

De aceea, în toate ţările, asemenea cooperări ştiinţifice se realizează în afară de cadrul strict universitar, în instituţii de înaltă cultură, cu participarea elementelor de prim ordin din lumea intelectuală.

Cu asemenea scopuri de colaborare ştiinţifică s'au creat deci pretutindeni Academii, luându-se mai totdeauna drept model academiile fondate în secolii trecuţi, cu scopuri mai ales literare.

Institutul nostru este un astfel de aşezământ cultural.

In statutele lui am arătat că urmărim două scopuri principale:

1) de a contribui la progresul cercetărilor ştiinţifice în domeniul dreptului, al ştiinţelor sociale, financiare şi economice.

2) de a conlucra la formularea principiilor ce sunt la baza vieţii noastre naţionale şi a conştiinţei juridice şi morale a lumii civilizate, precum şi a regulelor ce călăuzesc progresul economic.

Acest dublu scop deschide un câmp larg de activitate institutului nostru

Frământări sguduitoare în domeniul internaţional şi schimbări de mare importanţă în viaţa naţiunii noastre ridică necontenit probleme noui de drept, de economie socială şi de politică.

Ele vor trebui să ne preocupe alături de studiul ce normal prezintă viaţa juridică, economică, socială şi politică.

O atenţiune deosebită va trebui să dăm manifestaţiunilor activităţii naţionale şi directivelor ce trebuesc imprimate acestei activităţi, spre a înălţa continuu tot mai sus neamul românesc, în domeniul ce ne preocupă.

Vom studia cu cea mai vie râvnă aceste numeroase şi mari probleme în cercetări şi discuţiuni între membrii diferitelor secţiuni ale Institutului şi în conferinţe publice urmate de discuţii în completul celor şease secţiuni. Conferinţele cu completul secţiunilor se vor ţinea în una sau două sesiuni anuale.

Incepând astăzi activitatea noastră publică, să exprimăm speranţa că ea va aduce roade însemnate şi folositoare ştiinţei şi neamului nostru.

Comunicarea d-lui prof. Dem. Negulescu

Noile tendinţe ale dreptului internaţional şi Curtea permanentă de justiţie internaţională

D. prof. Dem. Negulescu, judecător la Curtea permanentă de justiţie internaţională, şi-a desvoltat conferinţa sa, evocând sumar fazele de evoluţie ale comunităţii internaţionale.

Arătând că regula de drept a fost la origina civilizaţiei o simplă cultură iar justiţia a fost un sistem de arbitraj privat, care numai printr'o lungă evoluţie au dat naştere societăţii civile, Statului, d. Dem. Negulescu învederează că ordinea internaţională urmează o evoluţie asemănătoare. Arbitrajul facultativ este prima treaptă a justiţiei internaţionale.

Conferinţa dela Haga din 1899 a fixat regulele de drept, codificând normele arbitrajului şi instituind Curtea permanentă de arbitraj dela Haga. Criticată şi nesuficientă pentru a realiza un progres adânc în justiţia internaţională, conferinţa dela Haga din 1907 a încercat instituirea arbitrajului obligator şi a unei jurisdicţii permanente internaţionale.

Trebuia dată această perfecţionare comisiei de juriştii instituită de Societatea Naţiunilor, care a elaborat statutul Curţii permanente de justiţie internaţională.

Acest înalt tribunal internaţional n'a primit totuş o competinţă obligatorie, Statele neprimind iurisdicţia sa pentru orice litigii.

Totuş competinţa obligatorie a fost însuşită de unele state însemnând astfel a doua treaptă în evoluţia justiţiei internaţionale.

In partea a doua a comunicării sale d. prof. Negulescu a înfăţişat principalele aspecte ale jurisprudenţei Curţii permanente, insistând asupra concepţiilor Curţii în materie de suveranitate şi regulile de drept cârmuitoare ale competenţei Curţii.

Arătând funcţiunile creatoare de reguli de drept ale Curţii, conferenţiarul învederează însemnătatea lor, mai ales în comunitatea statelor unde nu există un cod conducător.

D. prof. Dem. Negulescu a arătat apoi sforţările făcute pentru codificarea dreptului internaţional.

In viaţa internă — a spus d-sa — şi încă regulile de drept se schimbă veşnic, codurile se modifică. In viaţa internaţională este cu atât mai greu să se conserve şi să se respecte regula de drept.

Ea trebue căutată în *conştiinţa popoarelor*. Această conştiinţă ne arată că violenţele şi disprejul dreptului nu pot să-şi asigure triumful. Spiritul de justiţie şi de civilizaţie din lumea modernă ne arată că popoarele lumii sunt tot mai mult ataşate ideei de pace şi de drept.

Sporirea suprafeţelor de cultură a inului, cânepei şi bumbacului

Indrumările „Oficiului naţional al textilelor"

In legătură cu sporirea suprafeţelor de cultură a inului, cânepei şi bumbacului, „Oficiul naţional al textilelor" a intervenit pe lângă serviciile şi Camerele agricole, ca, de acord cu comitetele judeţene de textile, să ia măsurile pentru sporirea suprafeţelor şi buna cultivare a inului, cânepei şi bumbacului, arătând cultivatorilor importanţa lor din toate punctele de vedere.

Semincţele necesare se vor procura fie direct, fie prin „Oficiul naţional al textilelor", la distribuirea lor se vor prefera agricultorii care au pregătit terenul cu ogoare de toamnă şi l'au gunoit.

Odată cu sămânţa se vor da îndrumări cu privire la modul de cultură.

In ce priveşte semănatul, se vor urma instrucţiunile trimise de „Oficiul naţional al textilelor". Principalul este să se prinză timpul cel mai nimerit pentru facerea însămânţărilor, mai ales la bumbac, spre a nu suferi de brumele târzii.

Se va supraveghea deasemenea să se facă la timp primele lucrări de întreţinere cerute de fiecare plantă textilă şi în special la bumbac, care la o extindere tot mai mare şi se introduce pentru prima oară în unele regiuni.

Se va insista asupra plivitului şi prăsilelor dese.

Acolo unde locuitorii nu şi-au topit paiele de cânepă din recolta anului trecut — această operaţiune putând începe îndată ce timpul şi apele s'au încălzit — se vor amenaja topitorii populare, pe malurile râurilor şi bălţilor, după instrucţiunile date de „Oficiul textilelor", comitetelor judeţene de textile, Camerelor şi serviciilor agricole.

In zilele când femeile dela sate nu sunt ocupate la munca câmpului, vor toarce fire, din fuioarele de in şi cânepă şi din aceste fire vor ţese pânză pentru cămăşi şi obiectele necesare gospodăriei.

Aventurile profesorului „Nimbus"

de DAIX

COPYRICHT: KING FEATUR ES SINDICATE and „UNIVERSUL".

STIATI CĂ...

Desen de Grad.

PRIMA MAŞINĂ DE SCRIS A FOST CONCEPUTĂ ŞI DESENATĂ DE INCINERUL AMERICAN W.H. BURT, INSĂ, N'A CONSTRUIT-O EL, CI XAVIER PROGIN. DAR SI ACESTEI MASINI I-AU FOST ADUSE UNELE MODIFICĂRI DE ITALIANUL RAVIZZA, ŞI APOI PUSĂ APROAPE LA PUNCT DE AMERICANUL C.L. SHOLES CARE A CONSTRUIT 26 MODELE.
CEL MAI URIAŞ ARBORE ESTE SYCOMARUL DIN ALBANIA. RĂDĂCINA LUI SE ADANCEŞTE LA 500 M. SUB PĂMÂNT IAR FRUNZELE SALE UMBRESC APROAPE SUPRAFAŢA UNUI POGON.
CARTEA CEA MAI MICĂ DIN LUME APARŢINE UNUI LIBRAR DIN TORINO ŞI CONŢINE „SCRISORILE LUI GALILEU CĂTRE DOAMNA CRISTINA DE LORESE" ACEASTĂ CARTE ESTE MAI MICĂ DECÂT O MARCĂ POSTALĂ ŞI A FOST SCRISĂ IN ANUL 1850. PENTRU A O CITI ESTE NEVOE DE O LUPĂ
IN GERMANIA AU FOST LANSATE BICICLETELE LUMINOASE GRAŢIE CĂRORA ACCIDENTELE - CARI INAINTE ERAU FOARTE DESE - AU FOST APROAPE COMPLET EVITATE